

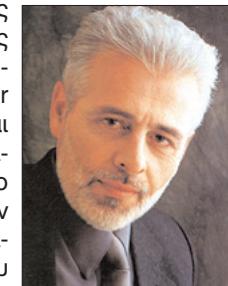
Ο Νίκος Τζώρτζης από τη Μεσσήνη

Σε αυτή την εφημερίδα πολλάκις έχουμε αναφέρθει στο Δήμο Μεσσήνης και στο Δήμαρχο Στάθη Αναστασόπουλο. Σ' αυτό το φύλλο της ηλεκτρονικής εφημερίδας μας θα παρουσιάσουμε τον επικεφαλής της αντιπολίτευσης, Νίκο Τζώρτζη. Ο Νίκος Τζώρτζης γεννήθηκε στη Μεσσήνη το 1952. Ο πατέρας του ήταν ο έμπορος Τάκος Τζώρτζης και μητέρα του η Βασιλική Τζώρτζη, το γένος Οικονομόπουλου. Σπουδασε Αρχιτέκτονας και ασκεί το επάγγελμά του στη Μεσσήνη πάνω από τριάντα χρόνια. Έχει διατελέσει για τέσσερις τετραετίες Δημοτικός Σύμβουλος στο Δήμο Μεσσήνης εκ των οποίων τη μία, Αντιδήμαρχος Τεχνικών Υπηρεσιών. Διατέλεσε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Μεσσηνίας και μέλος της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας. Στις τελευταίες δημοτικές εκλογές ηγήθηκε του συνδυασμού «Ενωτική Δημοτική Κίνηση Δήμου Μεσσήνης». Είναι παντρεμένος με την Ιωάννα Παναγούλη Αρχιτέκτονα Μηχανικού που γεννήθηκε στη Βελίκα.

Ο Γιώργος Σταματελόπουλος από τον Πύργο Τριφυλίας

Ο Γιώργος Σταματελόπουλος γεννήθηκε στον Πύργο Τριφυλίας (Πυργάκι) το 1948. Σπούδασε κινηματογράφο στο Πανεπιστήμιο Sir George Williams του Μόντρεαλ και πήρε μεταπτυχιακό δίπλωμα Επικοινωνίας στο Πανεπιστήμιο Concordia του Μόντρεαλ. Ήταν ενεργό μέλος στον Ελληνικό Φοιτητικό Σύλλογο του Πανεπιστημίου και το 1979 εξελέγη εκπρόσωπος των φοιτητών στο Κεντρικό Συμβούλιο και στη Σύγκλητο. Κατά την παραμονή του στον Καναδά (1972-1982) στρατεύτηκε στο ΠΑΚ. Διατέλεσε στενός συνεργάτης του πρώην Πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου. Εργάζεται στην EPT από το 1984. Το 1990 εξελέγη εκπρόσωπος των εργαζομένων στο διοικητικό συμβούλιο της EPT-A.E. και διατέλεσε Γενικός Διευθυντής της EPT A.E. Διατέλεσε, επίσης, αντιπρόεδρος της ΠΑΕ Καλαμάτας. Είναι παντρεμένος με τη βιοχημικό Τριανταφυλλία Χατζημπεκιάρη και έχουν ένα παιδί.

Το πληροφορηθήκαμε με καθυστέρηση

Με καθυστέρηση η σύνταξη της εφημερίδας μας πληροφορήθηκε για το θάνατο του Λάμπρου Γραμματικόπουλου του Αναστασίου από το χωριό Χαραυγή. Ενός ανθρώπου με έντονη δράση που έχαιρε την εκτίμηση όλων όσων τον γνώριζαν. Η σύνταξη της εφημερίδας το έμαθε στις 29 Ιανουαρίου 2012, τη μέρα που η σύζυγός του Σταυρούλα και τα παιδιά του Αναστάσιος και Παναγώτα, Νικόλαος και Παρασκευή τελούσαν το 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου στη Χαραυγή. Η ηλεκτρονική μας εφημερίδα εκφράζει τα συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

Παναγιώτης Κοτσόβολος: Τραυματίστηκε στη Μικρά Ασία

Μεταξύ των Βλασιών που έλαβαν μέρος στη Μικρασιατική Εκστρατεία την περίοδο 1920-1922 ήταν και ο Παναγιώτης Κοτσόβολος του Βασιλείου. Πολέμησε γενναία, ήταν ριψοκίνδυνος και από τους πιο ικανούς της μονάδας του. Κατά τη διάρκεια της μάχης του Εσκή Σεχήρ, ένιωσε το πέλμα του αριστερού ποδιού να υγραίνεται μέσα στην αρβύλα. Κοίταξε και είδε ότι ήταν γεμάτη αίματα. Μεταφέρθηκε στα μετόπισθεν και από την ιατρική εξέταση που έγινε διαπιστώθηκε ότι μια τούρκικη σφαίρα μάλινχηρ είχε διαπεράσει τη γάμπα του αριστερού ποδιού. Ο Παναγιώτης Κοτσόβολος είχε γεννηθεί το 1893 και πέθανε το 1970.

Η οικογένεια των Αποστολοπουλαίων από το Βλάση

Η οικογένεια των Αποστολοπουλαίων κατάγεται από την οικογένεια των Μαστοραίων. Ο δευτερότοκος γιος του Πανάγου, ο Αποστόλης, άλλαξε το επίθετό του και από Μάστορας ονομάστηκε Αποστολόπουλος. Εξαίρεση στην προέλευση αποτελεί η οικογένεια του Νικολάου Αποστολόπουλου του Ηλία, που προήλθε από την οικογένεια των Αποστολοπουλάων που κατοικούσε στο χωριό Ζαπάντη.

Την περίοδο της τουρκοκρατίας εγκαταστάθηκε στο Βλάση ο Πανάγος Μάστορας, ο οποίος είχε δύο γιους, τον Κωνσταντίνο και τον Αποστόλη. Ο Αποστόλης άλλαξε το επίθετό του και από Μάστορας ονομάστηκε Αποστολόπουλος.

Ο Αποστόλης Αποστολόπουλος απέκτησε δύο αγόρια, το Χρήστο και τον Ιωάννη. Α) Ο Χρήστος έκανε τέσσερα αγόρια, τον Πέτρο, τον Κωνσταντίνο, τον Αποστόλη και το Φώτη. α) Ο Πέτρος έκανε τα παιδιά, Νικόλαο, Διονύση, Γιώργο και Παναγιώτη. Από το Νικόλαο προήλθαν οι οικογένειες του Πέτρου, του Γιώργου και του Παναγιώτη. Από το Διονύση προήλθαν οι οικογένειες του Νικολάου και του Δημητρίου. Από το Γιώργο προήλθε η οικογένεια του Ευστάθιου (Ξανθέα).

β) Ο Κωνσταντίνος απέκτησε τέσσερα αγόρια, τον Παναγιώτη, τον Αλέξανδρο, το Γιώργο, τον Ανδρέα, και μια κόρη τη Γιαννούλα. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Γιώργος σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα.

γ) Ο Αποστόλης απέκτησε πέντε αγόρια. Το Χρήστο, τον Κυριάκο, το Νικόλαο, τον Αντώνιο, τον Παναγιώτη και το Βασιλείο. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Νικόλαος πέθανε υπηρετώντας τη θητεία του στο στρατό, ενώ ο Παναγιώτης υπηρετώντας τη θητεία σκοτώθηκε τον Απρίλιο του 1949 από έκρηξη νάρκης.

δ) Ο Φώτης απέκτησε τα παιδιά: Θεόδωρο, Χρήστο, Αθανασία, Δημήτρα, Ελένη. Ο Θεόδωρος δεν απέκτησε οικογένεια, ενώ ο Χρήστος έχει σήμερα ένα γιο που σπούδασε ηλεκτρονικός και κατοικεί στην Κρήτη. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Χρήστος Αποστολόπουλος έχει διατελέσει και κοινοτικός σύμβουλος.

β) Ο Ιωάννης, που του αποκαλούσαν Γιαννάκη, απέκτησε ένα γιο το Γιώργο. Η ζωή μου στην ξενιτιά

Η ζωή μου στην ξενιτιά Μια ανθρώπινη μαρτυρία

Η Κούλα Κοτσοβόλου του Αναστασίου ήταν μια από τις πολλές μετανάστριες που εγκατέλειψαν το Βλάση στις 6 Φεβρουαρίου 1964 και αναζήτησε καλύτερη τύχη στη μακρινή Μελβούρνη της Αυστραλίας. Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1976. Μας περιέγραψε ως εξής την πορεία της αυτή: "Παιδιά της ορφανίας ήμασταν, πέντε των αριθμού. Η ζωή στα χωρίδια δύσκολη. Ή μόνη λύση η ξενιτιά. Η απόφαση της μετανάστευσης πάρθηκε αμέσως μέσα στο γενικότερο κλίμα της εποχής. Το ταξίδι με το καράβι μέχρι τη Μελβούρνη της Αυστραλίας απέλειτο, η αγωνία και ο φόβος για τον άγνωστο τόπο που πηγαίναμε, στο αποκορύφωμα.

Ξενιτιά. Άλλο να το λες, άλλο να το ζεις. Τα προβλήματα και τα εμπόδια τεράστια. Σε μια ξένη χώρα, χωρίς να γνωρίζεις τη γλώσσα, τις συνήθειες, τον τόπο ήταν κόλαση. Ήρθαν στην ζωή μου στον τοίχο. Έπρεπε, όμως, να σταθώ στα πόδια μου, να δουλέψω σκληρά, να δημιουργήσω.

Αυτό και έκανα. Όλοι στην Αυστραλία ό,τι πετύχαμε το πετύχαμε με κόπο, πόνο, σκληρή δουλειά, με αίμα θα έλεγα. Βρεθήκαμε στην ξενιτιά, νέα παιδιά, με όνειρα και επιστρέψαμε στην πατρίδα, την οποία ποτέ δεν ξεχάσαμε, σε μεγάλη ηλικία. Οι συνθήκες εργασίας δύσκολες. Δουλεύαμε δύο και τρεις δουλειές. Κανείς δεν αγκομαχούσε, κανείς δεν έσκυψε το κεφάλι.

Στη Μελβούρνη εκείνη την περίοδο υπήρχε ακόμη ένα Βλάση. Δεκάδες συμπατριώτες μας βρίσκονταν εκεί. Όλοι σχεδόν πέτυχαν και δημιούργησαν με τη σκληρή δουλειά τους αρκετά χρήματα. Αξίζουν σ' όλους συγχαρητήρια. Εύχομα, όμως, οι νέες γενιές της πατρίδας μας να μη ζήσουν την ξενιτιά, να μην περάσουν τόσες δυσκολίες που εμείς περάσαμε".

Ας φυλάγονται από τον Μπαϊρακτάρη

Ήταν το 1883. Η εγκληματικότητα ήταν και τότε όπως και σήμερα μεγάλη. Διαφορετικοί οι λόγοι του τότε και του σήμερα αλλά πάντως αρκετά μεγάλη. Γενικός Αστυνομικός Διευθυντής ήταν ο Μπαϊρακτάρης ονόματις ο οποίος έγινε πρόσφατα στο Δημαρχείο, με θέμα την αδυναμία αντιμετώπισης της αύξησης της εγκληματικότητας στο Δήμο Μεσσήνης.

(1877), Αποστολόπουλος Φώτιος του Χρήστου (1882), Αποστολόπουλος Νικόλαος του Πέτρου (1892), Αποστολόπουλος Διονύσης του Πέτρου (1895), Αποστολόπουλος Παναγιώτης του Γεωργίου (1896), Αποστολόπουλος Χαράλαμπος του Γεωργίου (1898), Αποστολόπουλος Αθανάσιος του Αθανασίου (1900), Αποστολόπουλος Γεώργιος του Πέτρου (1901), Αποστολόπουλος Αθανάσιος του Αθανασίου (1903), Αποστολόπουλος Χρήστος του Αποστόλη (1904), Αποστολόπουλος Παναγιώτης του Πέτρου (1907), Αποστολόπουλος Κυριάκος του Αποστόλη (1907), Αποστολόπουλος Χρήστος του Αποστόλη (1908), Αποστολόπουλος Νικόλαος του Αποστόλη (1912), Αποστολόπουλος Αντώνιος του